

Denne prædiken er skrevet af mig personligt. Jeg har ikke brugt kunstig intelligens, selv om præsteforeningen har lanceret et nyt digitalt værktøj, der ved hjælp af kunstig intelligens kan skrive vores prædikener. Jeg tillader mig at kalde en prædiken Chatgpt for åndssvagt. Og når jeg bruger ordet åndssvagt, er det fordi det er det rette ord. I min barndom og ungdom kaldte man mennesker der mentalt eller fysisk var udviklingshæmmet for åndssvage. Der var også noget der hed statens åndssvageforsorg. Åndssvag er et dumt ord for udviklingshæmmede. Jeg kendte her i sognet en ung mand, David, der godt nok var udviklingshæmmet. Men han

var på ingen måde åndelig svag. Han kunne viderebringe dybe, åndelige tanker i form af digte. Men ordet åndssvag skal ikke aflives. Det skal bare bruges på en anden måde. Vores samfund er nemlig blevet så svag på ånd at selv de, der er ansat med tjenesteløn for at formidle ånd, altså os præster, ikke kan finde ud af det uden kunstig intelligens. Det ender med dåseprædikener fordi der i øjeblikket er en sygelig stræben efter åndens modsætninger. Materielle goder, dyrkelsen af kroppen, ophøjelsen af individet på bekostning af fællesskabet, og det store fokus på underholdning frem for dannelse. Og værst af alt. Fraværet af idealisme. Når befolkningen i Europa har

været ude i store, fundamentale kriser om liv og død, stiger ånden. Krisetider tvinger folk til at tænke over livet og døden. Det er sørgeligt hvis der skal krig til, før det åndelige får en mulighed for at trænge igennem. Men det hører muligvis med til den menneskelige dovenskab, at man ikke gider beskæftige sig med store eksistentielle spørgsmål, når man ikke har nogen problemer. I stedet dyrker man underholdning, naturvidenskab og krop. Grundtvig skriver i en pinsesalme: ”Liflighedsmagt gør dorskhed opvakt, så på Guds nåde der skønnes”. Hermed mener han at vi skal vækkes af vores dorskhed af Helligånden, liflighedsmagt, så vi skønner

på Guds nåde. Danskerne er et flittigt folkefærd. Det tror vi i alt fald selv skønt undersøgelser viser vi arbejder langt mindre end vi tror vi gør. Uden at være for polemisk vil jeg tillade mig at mene at danskere er et åndeligt dorsk folkefærd. Eller sagt på en anden måde. Vi er svage i ånden. Åndssvage. Min bedstemor vækkede mig som ung af min teenagerdorskhed. Jeg syntes samfundet var dumt, mine forældre irriterende, pigerne umulige at score. Men så sagde hun til mig. Min søde dreng. Det er ikke som man har det. Det er som man tager det. Og så forærede hun mig Ebbe Reich Kløvedals folkebog om Grundtvig. Vilkår er givet, men

måden, man forholder sig til disse vilkår på, er et personligt anliggende. Min mormors ånd og bogen om Grundtvig, skubbede mig ud af min teenager dørskhed. Jeg mærkede tunger af ild i min krop da jeg læste Grundtvigs salmer og følte mig af dørskhed opvakt. I vore dage er vi fokuseret på den genetiske arv. Alt bliver forklaret genetisk. Men det er ikke udelukkende vilkårene for ens liv, der bestemmer hvordan livet skal blive. Ens liv afhænger også af, hvordan man tager sin skæbne. Filosofen Nietzsche havde denne opfordring: Amor fati. Elsk din skæbne og den danske forfatter Karen Blixen forsøgte at tage ordene til sig. Men måtte indrømme gang på gang, hvor svært

det er at elske sin skæbne. Det er nemt at tage sin skæbne på sig når det går godt. Vi betragter lykken som en rettighed. Men hamrende svært at acceptere sygdom, ulykker og nederlag, som bliver opfattet som et teknisk uheld. Da Jesus var opstået fra de døde og faret op til himlen følte disciplene sig utrolig modløse. De var i en form for åndelig dørskhed. Men Guds ånd kom over dem som tunger af ild. Det skete et eller andet underfuldt med dem, så deres tro på Jesus som Guds søn blev til mod. De blev sat i bevægelse af liflighedsmagt, Helligånden, uden brug af kunstig intelligens, til at forkynde Guds nåde. Hvordan man end vender og drejer det, er

tro et andet ord for mod. At tro er at vågne af sin dorskhed og have mod til at leve sit liv på trods af de vilkår man kommer ud for. Kristendommen vender op og ned på mangt og meget. Det gælder også kærlighedsbegrebet. Vi ved at vi som kristne skal elske Gud og hinanden. Men der er noget der vigtigere. Nemlig at lade sig elske. Når vi lytter til evangeliet i dag, står der ikke, at vi mennesker elskede Gud så meget at han gav os sin søn. Der står at Gud elskede os så meget at han gav os sin søn. Det er altså noget der er vigtigere end at elske. Og det er at tage imod kærlighed. De fleste folk er glade for at give. Det store problem kommer når man skal modtage

hjælp. Så bliver man bundet og kommer i et afhængighedsforhold og i en taknemmelighedsgæld til dem hjælpen og kærligheden kommer fra. Pinsens budskab er klart og enkelt. Vi skal bede Guds ånd, liflighedsmagt om at hjælpe os med tage imod Kristi kærlighed, så vi vækkes af vores dorskhed og skønner på Guds nåde. Vi vil ikke være åndssvage. Vi vil være åndsstærke. Som den tørstige jord tager imod regnen, skal vi tage imod den nåde der drypper ned til os fra evigheden. Når Ånden er over os, må vi åbne os for evigheden. Men ikke kun det. Vi må også åbne os for hinanden og tage imod andres hjælp og opmærksomhed. I går pinsedag, sluttede

evangeliet med ordene: Rejs jer, lad os gå herfra. Og hermed tænkes ikke udelukkende på at rejse sig fra kirkebænken og gå hjem til en god pinsefrokost. Vi skal, ved Helligåndens hjælp, rejse os fra vores dorskhed, fra vores grave, vores dvale, vores mismod, vores åndssvagthed der udmønter sig i overdreven interesse for det materielle. Disciplene gjorde det den først pinse da Helligånden kom over dem. Vi kan gøre det samme. Og så skal vi have følgende i tankerne: Det bedste i vores liv har en afsenderadresse. Det kommer fra Guds ånd. Liflighedsmagt. Og på os selv står der også en afsenderadresse. I modsætning til det

italienske postvæsen der aldrig returnerer noget som helst trods klar afsenderadresse, jeg ved fordi min søn har boet 11 år i Italien, returneres vi efter vores død til den evighed vi kom fra og hvorfra Helligånden udgår. Dette var så en menneskeskabt prædiken uden kunstig intelligens. Og hvis nogen tænker. Gid han dog havde brugt kunstigt intelligens, ja, så er jeg præsten, desværre ligeså åndsvag som det øvrige samfundet. Gud i vold. Amen. (så lad os give det i forsøg. Jeg vil spørge min prædiken chat gpt om den kan lave en god afslutning på denne pinseprædiken.)

